

17189.

DE

33.

1724, 10.

CLAUSULA:

Was

Erst-Band-Band-Mauer-

Stieth-Nagel- und Schrauben-
feste ist.

Quæ ut plurimum Emtioni-
Venditioni, præprimis ædium,
adjici solet, quædam differit,

AC SIMUL

COLLEGIA SUA

Semestri hoc æstivo habenda

intimat

ABRAHAM KAESTNER,
U. J. D. & Pr. Lips.

LIPSIÆ,

Typis JOH. HEINRICI RICHTERI.

DE

CLAUSULA:

Die Kunst und Wissenschaft
der Natur und Geschichte

aus dem berühmten
Vandenberg'schen Seminarium
abgeleitet, durch den
Herrn

COLLEGGIA SUA

ABRAHAM KASTNER

ALD & CO.

Dr. JOH. HEINRICH RICHTER

Conventionem dare legem contractui,
l. 23. ff. de R. J. & provisionem homi-
nis tollere legis provisionem, l. 2. C. de
exec. rei jud. Hartm. Pistor. Lib. I. qu.
47. n. 9. vers. Est enim. nemo forsitan
inficias ibit; Hinc in concipiendis sen-
tentis Iudex ante omnia, an Pactum seu Contractus adsit,
attendere debet; Quia enim quilibet optimus rerum sua-
rum administrator atque arbiter, *l. 21. C. mandati*, præpri-
mis, quid inter partes sit actum, videndum, cum, quod se-
mel placuit, amplius displicere nequeat, *cap. 21. de R. J. in 6.*
cum nemo possit mutare consilium suum in alterius inju-
riam, *c. 33. d. l.* quam ob rem non obligatus, an & quomo-
do obligatus esse velit, secum perpendere necesse habet, &
postea, si se deceptum videat, suæ facilitati adscribat. Opti-
me igitur paciscentes sibi prospiciunt, si non tantummodo,
animo bene deliberato, contractum ineant, sed etiam
omnia ea, quorum intuitu iste celebratur, accurate & spe-
cifice exprimant; Hisce quippe, similibusque neglectis,
haud raro inter partes contrahentes lites oriuntur, de intel-
lectu verborum dubiorum diu magnisque sumtibus con-
trovertitur, aliaque incommoda sequuntur, quæ cuncta, si
ab initio melius sibi prospexissent, evitari potuissent. Quo
vero eo melius de mente nostra constet, unicum impræ-
sentiarum exemplum in materia emtionis venditionis ad-
ducemus, hocque ipso antea dicta illustrabimus, a quo ad
alia multa negotia applicatio haud difficulter fieri poterit.
Notum scilicet est, emtionem venditionem celebrari vel sine
scriptis, vel in scriptis, *vid. pr. J. de emt. vendit. j. l. 17. C. de*
fide instrum. Regulariter quidem Scriptura ad essentiam
emtionis venditionis non requiritur, sed, quoties de re cer-

ta, pretio & consensu constat, valide in hoc contractu aliquis obligatus censetur; Hinc, quamvis dictum sit: **Das der Kauff und Verkauf zu Papiere gebracht werden solle**, scriptura nondum pro parte essentiali habetur, & nihilominus uterque contrahentium ad oretenus promissa præstanda obstringitur, etiamsi nunquam instrumentum super contractu conficiatur; Aliud vero obtinet, si in specie conventum, non perfectum prius esse debere contractum, nisi postquam instrumentum plene confectum: **Es solle der Contract nicht ehe gültig seyn, biß solcher zu Papiere gebracht und von beyden unterschrieben worden**, *vid. c. l. 17.* quo casu neuter ante Subscriptionem obligatur.

Quando autem in Scriptis celebratur emtio venditio, (quod Jure Hebraico forensi in venditione rerum immobilium moris fuisse videtur, *vid. Jerem. XXXII, 7. seqq.*) ut plurimum, præprimis in venditione ædium, hæc clausula: **Es solle das Haus nebst NB. allen, was darinnen Erd-Band-Band-Mauer-Nieth- und Nagel-feste ist, verkauft seyn**, adjicitur; Quæ clausula, quomodo sit intelligenda, & qualem in foro usum habeat, brevissimis delineabimus. Hanc vero non obscure explicat Ulpianus *in l. 17. §. 7. §. 9. ff. de act. emt. ibi: Ea, que perpetui usus causa in ædificiis sunt, ædificiis esse, que vero ad præsens, non esse ædificiis*; Item: *Constat, sigilla, columnas quoque & personas, ex quarum rostris aqua salire solet, ville esse.* Quibus verbis, mobilia immobilibus perpetui usus gratia actum destinata pro immobilibus haberi, satis Jctus innuit. Ut vero clausula nostra effectum suum rite fortietur, requiritur a) Ut ea res, qua de controversiatur, natura sua sit mobilis, atque talis permanserit ad illud tempus usque, quo de qualitate hujus quæritur, nec ex alia ratione ad res immo-

mobili-

mobiles referri possit. b) Ut restalis mobilis in prædium sit collocata, *vid. omnino §. II. d. l. 17.* (c) Ut sit collocata in prædio, an vero hoc sit *Rusticum*, an *Urbanum*, nihil interest. d) Ut sit collocata ea intentione, ut perpetuam præstet utilitatem; Quibus requisitis concurrentibus, res, natura sua mobilis, fictione juris pro re immobili, seu parte prædii habetur, *d. l. 17. §. 7. j. l. 12. §. 25. de Instr. vel Instrum. leg.* sicque vi clausulæ nostræ cum ædibus venditis ad emtorem spectat. *vid. Schreiteri Diff. de rebus mobilibus in perpetuum prædii usum destinatis, Lipsiæ, 1690. habit. Cap. I.* Num vero sola destinatio, non accedente usu, id, quo de dicimus, operetur, indistincte affirmare nolumus, quod vel exemplo loci religionis, qui sola destinatione talis non fit, *l. 42. ff. de relig.* probamus. Cum autem intuitu hujus *Dn. Jac. Born. in Dissertatione: De eo, quod iustum est circa destinationem, Lipsiæ 1680. habita*, otium nobis fecerit, lectorem eo remittimus, & in subsequentibus clausulam nostram quibusdam casibus, qui in dictis duabus dissertationibus non continentur, adhuc illustrabimus. In venditione ædium emtor sibi aliquando ita prospexerat: **Er kauffe das Haus, und was darinnen Erd-Band: Nagel- und NB. Schrauben- feste wäre.** Vi hujus clausulæ iste deinde a venditore veru automaton (den Bratenwender) desiderabat; Hinc quæsitum fuit, an pro venditore, an pro emtore sit pronuntiandum? Pro emtore militabat pactum; hic enim omne id, **was Schrauben- feste,** emerat, **weil nun der Bratenwender in der Küche angeschraubet,** hinc etiam sententiam pro se sperabat; Quia tamen per prædictam clausulam illa saltem intelliguntur, quæ difficulter, nec citra insignem ædi-

um deformitatem amoveri possunt, pro venditore sententiam tulit Inelytus Scabinatus Lipsiensis, Mense Martio 1694.

Aliud vero dicendum, wenn der Bratenwender an der Wand angeniethet, hoc enim casu pro accessione ædium habetur; Hinc mota quæstione: Von dem angenietheten Bratenwender, pro emtore pronunciavit jamjam laudatus Scabinatus, ad Consultat. Peter Müllers zu Dresden, Mense Septembri, 1693. Quid denique sentendum von denen messingenen hohlen Füßen und Knöpfen, so man zur Zierrath um die eiserne Füße und Schrauben des Ofens setzt und schraubet, item, denen messingenen grossen Wand-Schrauben und Vorsehern, iterum dubitatum fuit; Ast hæc, similiaque non ad emtorem, sed venditorem spectare, in prædicto Responso ad Consult. Peter Müllers, Dnn. Scabini Lipsiensis judicant. In mentem etiam venit Casus, controversiam esse motam von denen zinnernen Hand- & Fäsern, so in die Wand eingeschoben zu befinden, quæ jure meritoque tanquam accessiones ædium emtori etiam adjudicavit Scabinatus Lips. Mense Augusto, 1696. in qua causa simul ratione des angeschraubten Fleisch-Haackens, contra emtorem judicatum fuit. Tandem notissimum est, ahenum etiam ædibus affixum in nostris terris Geradæ mulieris accenseri, vid. Weichb. Art. 23. Hartm. Pistor. Part. I. qu. 32. Coler. Part. I. dic. 60. n. 31. An vero proxima cognata, in ædibus a fœmina alienatis, ahenum sibi vindicare queat, non adeo expeditum. Vendiderat scil. mulier ædes suas, quibus ahenum affixum erat, mortua deinde venditrice, proxima cognata ab emtore ædium ahenum, tanquam rem Geradicam, petebat, emtor autem, ut accessorium ædium, hoc retinere laborabat; Et pro emtore etiam hoc casu responderunt Dnn. Scabini Lipsiensis Mense Augusto, 1696.

quia

quia defuncta cum ædibus ahenum vendidisse videbatur. Facili negotio plures adhuc alios casus adducere possemus, nisi præfens Scriptum ad alium usum esset destinatum. Hoc unicum admonendum adhuc putamus: *Ne clausula nostra quis nimis fidat*; Ex adductis enim satis, abundeque apparet, ejus intuitu sæpissime lites oriri; hinc omnium optime partes contrahentes faciunt, maximeque sibi prospiciunt, quando omnia sigillatim & specificè in contractu exprimi curant. Tanta equidem est horum temporum malicia, ut vix ulla obligatio tam firme, tamque potentibus clausulis etiam a Viris peritis & bonis confici & conscribi possit, quam non quorundam debitorum pervertitates & eorum Rabulæ forenses fraudulenter pertendant ac perviam reddant; Sunt verba *Gailii de Arrest. c. g. n. 17.* Interim tamen non videndum, multo minus imitandum, quid sit a Rabulis istis forensibus, qui omnino honore & nomine Advocatorum sunt indigni, sed attendendum, quid faciendum sit ab honestissimis & religiosissimis causarum Patronis, quorum munus est laudabile, vitæque hominum necessarium, *v. l. 4. C. ed. Adv. div. judicium j. l. 14. C. de Adv. div. judicior.* hi enim omnino juris nostri præceptum omni data occasione observabunt: **Suum cuique tribuendum.** Chartæ angustia exigit, ut nunc etiam id, cujus gratia hæc conscripsi, in specie indicem. Præxin scilicet forenses cum Juris Theoria constanter conjungere per longum temporis spatium mihi arrisit, utrique etiam, quia semper pro nosse & posse omnem diligentiam ac fidelitatem adhibui, Summum Numen ex alto huc usque benedixit. Hoc igitur propositum etiam per instans semestre spatium continuare, proptereaque Collegia ea, quæ de novo sum inchoaturus, sequentibus intimare volui:

I. Ela-

I. **Elaboratorio-Practicum** incipiam, in quo, methodo hactenus usitata, Scripta, quæ ab Advocatis sunt elaboranda, v. g. Libellos, Positiones, Supplicationes, Leutationes, Appellationes &c. Dni Auditores proprio conficiunt Marte, hocque modo, mutatis subinde personis, Processum Ordinarium, Summariium & Executivum absolvunt, ut ita quilibet sit Actor, Reus & Actuarus &c. Hora VII. ad IIX.

II. **Strykii Examen Juris Feudalis** explicabo. Hora IIX. ad IX.

III. **Institutionale**, quod vocant, in ipsum Institutionum Imperialium textum exordiar; Cum tamen multæ definitiones, aliaque circa textum sint supplenda, hinc, uti hucusque feci, de quo priora Programmata & omnes ii, qui hactenus Collegiis meis interfuerunt, testantur; Magnifici nostri Ordinarii Usum Theoretico-Practicum melioris explicationis ergo etiam hac vice semper adhibebo, Hora X. ad XI.

IV. **Collegium Pandectarum** in Schœpfferi Synopsis juris privati de novo inchoabo. Hora II. ad III.

V. Cum omnino utile sit, ut etiam ii, qui aliquando causas in foro tractare volunt, debito modo præparentur, antequam ipsam elaborationem incipiant; hinc juxta propria præcepta, quæ ad describendum communicantur, viam ad futuram Elaborationem, adhibitis Actis judicialibus, fideliter aperiam, in Collegio, quod **Præparatorio - Practicum** voco, diebus ꝛ & ꝛ hora IIX. ad IX.

VI. Ut tradita in Discursu, aliaque memoriæ mandata eo facilius & rectius applicentur, prædictis diebus **Repetitionem** propositorum, & simul **Exercitium Disputatorium** alternative instituemus. Hora IX. ad X.

Singula memorata Collegia, peractis instantibus solennibus Nundinis, futuro scil. XV. Maji, initium sument, ac auxiliante Summo Numine, per hoc semestrem æstivum, Pandectis exceptis, absolvi debent. Faxit DEUS O. M. ut omnia in ejus gloriam peragantur & feliciter eveniant. Dabam Lipsiæ,
Dom. Jubilare, A. R. N. clō Iocē XXIV.

— (o) —

Leipzig, Diss., 1724

X 230 94 75

1788.

33.

1724, 10.

DE

CLAUSULA:

Was

Erd-Wand-Wand-Mauer-
Stein-Nagel- und Schrauben-
feste ist.

Quæ ut plurimum Emtioni-
Venditioni, præprimis ædium,
adjici solet, quædam differit,

AC SIMUL

COLLEGIA SUA

Semestri hoc æstivo habenda

intimat

ABRAHAM KAESTNER,

U. J. D. & Pr. Lips.

LIPSIÆ,

Typis JOH. HEINRICI RICHTERI.

